

Tregon një hoxhë: E kujtoj një

burrë të dobët dhe të varfër që kujdesej shumë për babanë. Punonte dhe kur sillte paratë e fituara i linte në tavolinë ngase i vinte turp t'ia zgjaste babait dorën. Kur e pyeta për këtë më tha: Turpërohem ta zgjas dorën mbi dorën e babait e të bëhet fitimi im si bamirësi ndaj babait tim.

Më tregon mua (ndërsa ai tani është dijetar i madh) se sa herë që e lija fitimin mbi tavoline babai lutej e thoshte: O Zoti im, furnizoje birin tim me dituri të Kur'anit dhe bëje ithtar të tij!

Kaluan vite ndërsa unë isha neglizhent ndaj kësaj duaje derisa deshi Allahu dhe gjatë rrugës për në shtëpi e takova një dijetar të qytetit, i cili më tha:

Çfarë je duke bërë o biri im?

Punoj për të fituar bukën.

A nuk do te vish tek unë një herë në javë për të mësuar?- më pyeti.

Po, me gjithë dëshirë,- ia ktheva.

Kaluan ditë dhe erdhi koha edhe ta mbroja doktoratën ne shkencën e Tefsirit.

Kur prezantoi në sallë, mësuesi u ngrit në shenjë respekti për të meqë -sipas tij ky student- jo vetëm që kishte arritur dituri por kishte arritur edhe devotshmëri. Fillova të qaj ndërsa mësuesi më tha: Qan ndërsa ne të respektojmë ty. Nuk qaj për atë por po qaj për duanë e babait tim, Allahu e mëshiroftë!

Mësimet e tregimit:

Bamirësia ndaj prindërve prej shkaqeve që të shpijnë në lumturi në këtë dhe botën tjetër,
Dua e prindit për fëmijën pranohet, dhe
Me dituri njeriut i rritet fama.

Marre nga libri: Kisasun minel eshritati'n nafiah

Burimi: www.denana.com

Përshtati ne shqip: [Sedat Gani Islami](#)